

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 4 marca 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato – Włochy) – Ministero dell’Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare i in./Fipa Group srl, Tws Automation srl, Ivan srl

(Sprawa C-534/13) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Artykuł 191 ust. 2 TFUE — Dyrektywa 2004/35/WE — Odpowiedzialność za środowisko naturalne — Przepisy krajowe nieprzewidujące możliwości nałożenia przez administrację na właścicieli zanieczyszczonych nieruchomości, którzy nie przyczynili się do tego zanieczyszczenia, obowiązku wykonania środków zapobiegawczych i zaradczych i przewidujące tylko obowiązek zwrotu kosztów działań podjętych przez administrację — Zgodność z zasadami „zanieczyszczający płaci”, ostrożności, działania zapobiegawczego, naprawiania szkody w pierwszym rzędzie u źródła)

(2015/C 138/14)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Ministero dell’Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero della Salute, Ispra – Istituto Superiore per la Protezione e la Ricerca Ambientale

Strona pozwana: Fipa Group srl, Tws Automation srl, Ivan srl

przy udziale: Comune di Massa, Regione Toscana, Provincia di Massa Carrara, Comune di Carrara, Arpat – Agenzia regionale per la protezione ambientale della Toscana, Ediltecnica Srl, Versalis SpA, Edison SpA

Sentencja

Dyrektywę 2004/35/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie odpowiedzialności za środowisko w odniesieniu do zapobiegania i zarządzania szkodami wyrządzonym środowisku naturalnemu należy interpretować w ten sposób, iż nie stoi ona na przeszkodzie przepisom krajowym, takim jak rozpatrywane w postępowaniu głównym, które w sytuacji gdy jest niemożliwe zidentyfikowanie podmiotu odpowiedzialnego za zanieczyszczenie nieruchomości lub wyegzekwowanie od tego podmiotu środków zaradczych, nie pozwalają właściwemu organowi na nałożenie obowiązku wykonania środków zapobiegawczych i zaradczych na właściciela tej nieruchomości, który nie jest odpowiedzialny za zanieczyszczenie, i jest on tylko zobowiązany do zwrotu kosztów działań podjętych przez właściwy organ w granicach wartości rynkowej terenu określonej po zakończeniu działań.

⁽¹⁾ Dz.U. C 359 z 7.12.2013.

Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 4 marca 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez l’Administratīvā rajona tiesa – Łotwa) – SIA „Oliver Medical”/Valsts ieņēmumu dienests

(Sprawa C-547/13) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Rozporządzenie (EWG) nr 2658/87 — Wspólna taryfa celna — Klasyfikacja taryfowa — Nomenklatura scalona — Pozycje 8543, 9018 i 9019 — Urządzenia laserowe i ultradźwiękowe, a także ich części i akcesoria]

(2015/C 138/15)

Język postępowania: łotewski

Sąd odsyłający

Administratīvā rajona tiesa

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: SIA „Oliver Medical”

Strona pozwana: Valsts ieņēmumu dienests

Sentencja

Nomenklaturę scaloną zawartą w załączniku I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej taryfy celnej, w brzmieniu nadanym mu kolejno rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1214/2007 z dnia 20 września 2007 r., rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1031/2008 z dnia 19 września 2008 r., rozporządzeniem Komisji (WE) nr 948/2009 z dnia 30 września 2009 r., rozporządzeniem Komisji (UE) nr 861/2010 z dnia 5 października 2010 r. i rozporządzeniem Komisji (UE) nr 1006/2011 z dnia 27 września 2011 r., należy interpretować w ten sposób, że celem stwierdzenia, czy towary tego rodzaju co towary w postępowaniu głównym należy zaklasyfikować raczej jako urządzenia i przyrządy przeznaczone do celów medycznych w ramach pozycji 9018 tej nomenklatury lub jako urządzenia do mechanoterapii w ramach jej pozycji 9019, a nie jako aparaturę elektryczną posiadającą indywidualne funkcje w ramach pozycji 8543 wskazanej nomenklatury, należy wziąć pod uwagę wszystkie istotne aspekty sprawy w zakresie dotyczącym obiektywnych cech i właściwości owego produktu. Pośród istotnych aspektów należy ocenić użycie owych towarów zamierzone przez producenta, podobnie jak warunki i miejsce ich użycia. Okoliczność, że owe towary są przeznaczone do leczenia jednej lub wielu chorób i że owo leczenie powinno być wykonywane w autoryzowanym ośrodku zdrowia i pod kontrolą pracownika służby zdrowia stanowi wskazówkę mogącą prowadzić do wykazania, że owe towary są przeznaczone do celów medycznych. Natomiast okoliczność, że towary umożliwiają głównie dokonywanie upięszeń estetycznych, że można je obsługiwać poza ramami medycznymi, np. w salonie piękności, i bez interwencji pracownika służby zdrowia, stanowi wskazówkę mogącą podważyć przeznaczenie owych towarów do celów medycznych. Wymiary, masa i stosowana technologia nie stanowią aspektów decydujących dla celów klasyfikowania towarów tego rodzaju co towary rozpatrywane w postępowaniu głównym do pozycji CN 9018.

(¹) Dz.U. C 377 z 21.12.2013.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 5 marca 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tallinna Ringkonnakohus – Estonia) – Tallinna Ettevõtlusamet/Statoil Fuel & Retail Eesti AS

(Sprawa C-553/13) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Podatki pośrednie — Podatki akcyzowe — Dyrektywa 2008/118/WE — Artykuł 1 ust. 2 — Paliwo płynne objęte podatkiem akcyzowym — Podatek od sprzedaży detalicznej — Pojęcie „szczególnego celu” — Uprzednie przydzielenie wpływów z podatku — Organizacja transportu publicznego na obszarze miasta)

(2015/C 138/16)

Język postępowania: estoński

Sąd odsyłający

Tallinna Ringkonnakohus

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Tallinna Ettevõtlusamet

Strona pozwana: Statoil Fuel & Retail Eesti AS